

in gesprek

• Waterbekken

Bezoekers van de informatieavond over het waterbekken in Rimburch hebben misschien de indruk dat ze woensdagavond de verkeerde avond hebben bezocht. Tenminste na het lezen van het verslag en het commentaar van verslaggeefster Monique Parren. Blijkens het eerste verslag heeft ze zich beperkt tot het noteren van enkele - overigens gerespecteerde - uitspraken, waarvan de onjuistheid door de betogen van de inleiders al werd aangetoond. De verslaggeefster weet te vermelden dat de hoorzitting 'door veel aanwezigen' werd omschreven als volksverlakkerij. Dat woord hebben wij de hele avond niet mogen vernemen.

Ook suggereert zij dat de mogelijke breedte van de dam (12 meter) plotseling werd onthuld. Niets is minder waar. Van een mogelijke weg over de dam als oplossing voor de verkeersproblematiek in Rimburch, werd reeds vele maanden geleden gewag gemaakt door de toenmalige wethouders. De discussie hierover is nog volstrekt open.

In haar Pit-bulletin concludeert zij dat de mensen zich belazerd voelen. 'En met recht' voegt ze eraan toe. Daarvan is tijdens de interessante discussie die avond niets gebleken. Er viel ook niets te belazeren. In zijn openingstoespraak had wethouder Ruijters duidelijk gesteld dat niet de discussie over het plan aan de orde was, maar het uitwisselen van informatie. En getuigt het niet van eerlijkheid wanneer de wethouder zegt niet alleen heel goed naar de inwoners te willen luisteren, maar - gezien zijn recent aantreden als wethouder - ook verwacht zijn kennis van de plannen te kunnen vergroten door de inleidingen van de deskundigen?

De opmerkingen van de verslaggeefster over het verloop van de avond vinden wij beledigend. Een door haar bepleitte 'kordate gespreksleider' was volstrekt overbodig. Natuurlijk werd er wel eens met stemverheffing gesproken en gelukkig maar, want dat was een uiting van de betrokkenheid van de mensen. De door Parren gevreesde 'scheldpartij' heeft absoluut niet plaatsgehad. Integendeel: er is zelfs een overleggroep met inwoners in voorbereiding. In tegenstelling tot de conclusie van de verslaggeefster hebben de inleiders beslist allemaal hun hele verhaal kunnen vertellen. Dat volgens de verslaggeefster de 'Duitse professor Achten werd uitgejoeld en gesommeerd zijn praatje in het Nederlands te houden' is een hoogst bedenkelijke vertaling van het gegeven, waarom één aanwezige vroeg. De mededeling van ondergetekende, dat iedereen in deze streek het Duits best wel verstaat werd daarop met applaus van de zaal onderstrept.

De slotconclusie dat wethouder Ruyters in het vervolg een zinvolle bijdrage moet leveren aan dit soort bijeenkomsten is overbodig. Door het verzekeren van een optimale, zakelijke voorlichting heeft de wethouder die bijdrage geleverd. Het advies dat de wethouder een cursus PR moet volgen 'om de ideeën van het college beter te verkopen' is volstrekt overbodig. Het college wilde helemaal niets verkopen, alleen de burgers informeren over (nog niet) concrete plannen en naar hen luisteren. De opzet en aanpak van de avond is met enkele technische verbeteringen beslist voor herhaling vatbaar.

Landgraaf

Harry Gielen, Bureau Voorlichting & PR gemeente.